

նստին ի յաթոռ հօրն մերոյ Ս. Լուսաւորչին»³ : Առաքել կաթողիկոսի համար 1590ին կ'ըսուի թէ էր «ճգնազգեաց եւ խարազնագգեստ հեղահոգի»⁴ : Գրիգոր 1587էն ետքը չի յիշուիր այլ եւս : Իսկ Առաքել վերջին անգամ կը յիշուի 1593ին : Կ'երեւայ թէ Գրիգորի մահէն ետքը աթոռակցութեան կանչուած է Մելքիսեդեկ. ասիկա իր մէկ կոնդակին մէջ, արուած Մաղարդայ Ս. Ստեփաննոս վանքին Ռ.Լ.Ը. Թուին, նոյն 1589 տարին իւր կաթողիկոսութեան առաջին տարին կը նշանակէ⁵ : Մելքիսեդեկ կը յիշուի 1591ին ի Վարազ գրուած ձեռագրի մէջ⁶. զարձեալ 1594ին եւ այնուհետեւ յաճախ :

1595ին Յակոբ եպիսկոպոս ի վանս Առնջից կը գրէ⁷. Գրեցաւ «ի հայրապետութեան տեանն՝ զո՞րս ասացից, բազումք կոչեցեալ կան ի աքոռ սուրբ Էջմիածնի Վաղարշապատու» : Կ'ականարկէ Դաւիթ, Մելքիսեդեկ եւ հաւանօրէն Աւետիս կաթողիկոսները : Վերջինս կ'երեւայ թէ Առաքելի յաջորդ եղած է. առաջին անգամ կը յիշէ ինք զինք 1601ին :

Ի սկզբան կարելոր տեսնուած էր աթոռակիցներու պէտքը, այն յուսով թէ երեքի ձեռն ի ձեռն գործակցութեամբ հնարաւոր պիտի ըլլայ ժամանակի ծանր դրութեան ա-

³ Արարատ, 1905, էջ 723 :

⁴ Աւետարան Առաքելոց վանքի ի Մուշ :

⁵ Երեւան, Պետ. Թանգարան, Թ. 683, թղ. 10ա :

⁶ Մմբատեանց, Երնջակ, 261 :

⁷ Սարգիսեան, Տուրքալ, Ա., էջ 694 :